

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-24

בעניין שבין:

עוצמה יהודית – חזית יהודית לאומית

רשימת הציונות הדתית

ע"י ב"כ עוה"ד חור אוריאל ניזרי ו/או עו"ד איתמר בן גביר

ו/או עו"ד חנמאל דורפמן

מרחוב הפלדה 3, אור יהודה

טלפון: 052-5666617, פקס: 077-317973

להלן – "המבקשת"

- נ ג ד -

אֶבְתִּיֶסָאִם מֵרֵאעֵנָה-מִנוּחִין

להלן – "המשיבה"

בקשה לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת

להורות על איסור השתתפות המשיבה כמועמדת ולקבוע

כי המשיבה מנועה מלהשתתף בבחירות לכנסת ה-24

חברי הועדה הנכבדים, מתבקשים בזאת, לעשות שימוש בסמכותם, בהתאם לסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, ולקבוע כי המשיבה הגב' אֶבְתִּיֶסָאִם מֵרֵאעֵנָה-מִנוּחִין, מנועה מלהתמודד בבחירות לכנסת ה-24, ואלה, בין היתר, נימוקי הבקשה:

א. הצדדים ורקע כללי

1. המבקשת היא מפלגה המתמודדת לכנסת ה-24, במסגרת רשימת "הציונות הדתית", ואשר תתקיימנה ב-23 במרץ 2021, י' בניסן ה'תשפ"א (להלן – "המבקשת").

2. המבקשת חרטה על דגלה את השמירה על ארץ ישראל, עם ישראל ותורת ישראל.

3. המשיבה היא חברת כנסת מטעם רשימת מפלגת העבודה והינה חברת מפלגת העבודה.
4. עניינה של בקשה זו הינה פסילת המשיבה מלהתמודד לבחירות לכנסת כאשר היא שוללת את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וככלל ותומכת במאבק מזוין של מדינות אויב וארגוני טרור נגד מדינת ישראל לצד תמיכה ברצח ראש ממשלה מכהן בנסיבות של תמיכה במאבק מזוין כמשמעו בחוק.
5. המשיבה תומכת בטרור משך שנים ארוכות, מהללת מחבלים ורוצחי יהודים, מנסה להצדיק את פעולות הטרור, ומקדמת מתן לגיטימציה למעשיהם הנפשעים של רוצחי יהודים.
6. כפי שנראה להלן, פעולותיה של המשיבה הן פעולות חוזרות ונשנות, הנעשות בשיטתיות, והן מהוות מעשים דומיננטיים ומרכזיים בפעילות המשיבה.
7. הראיות המובאות בבקשה זו הן ראיות מוצקות, המקימות 'מסה קריטית' של צבר ראיות, המלמד כי יש להורות על פסילת המשיבה מהתמודדות לכנסת.
8. **על אף הראיות הברורות והמשכנעות בעניינה של המשיבה, המשיבה לא חזרה בה מעולם מן המעשים, זאת על אף שניתנו לה הזדמנויות רבות לכך.**
9. מכאן נצא לתיאור הצדדים, למסגרת הנורמטיבית, לרקע העובדתי הקיים, ובסיום כל אלו נבקש למנוע את התמודדותה של המשיבה לכנסת ה-24.

ב. המסגרת הנורמטיבית בתמצית התמצית בלבד

10. סעיף 7א(א) לחוק יסוד הכנסת (להלן "החוק") משכילנו כי :

"רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד בבחירות לכנסת, אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לרבות בהתבטאויותיו, לפי הענין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה :

- (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.
 (2) הסתה לגזענות. (3) תמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל".

11. בא.ב. 11280/02 ועדת הבחירות לכנסת השש עשרה נ' ח"כ אחמד טיבי (פורסם בנבו) (להלן: "פרשת טיבי") נקבע כי:

"סעיף 7א לחוק היסוד – וכמוהו הוראות דומות בחוקותיהן של מדינות דמוקרטיות – נועד לפתור דילמה קשה שהמדינה הדמוקרטית נתונה בה, שהיא מעין פרדוקס דמוקרטי. דילמה זו נעוצה במתח הקיים, בתוככי הדמוקרטיה, בין שני שיקולים נוגדים. מחד גיסא, עומד השיקול כי הדמוקרטיה מבוססת על שוק חופשי של דעות, וכי כל מפלגה או רשימת מועמדים – גם זו המבקשת לשלול את הדמוקרטיה או לפגוע בה – זכאית להביע את דעתה ולהתמודד באופן שוויוני בבחירות הקובעות את פני החברה. על-פי שיקול זה, שלילת השתתפותן בבחירות של רשימות אנטי-דמוקרטיות אינה עולה בקנה אחד עם הדמוקרטיה עצמה. היא עומדת לכאורה בניגוד לרעיון הבסיסי של קיום "שוק פתוח" של דעות. זאת ועוד, שלילת ההשתתפות של רשימות אנטי-דמוקרטיות על-ידי רוב קיים מעוררת חשש של שימוש לרעה בכוח הרוב תוך דיכוי כוחו הפוליטי של המיעוט. היא גם יכולה להיראות כפתרון קסם, שאינו מטפל בשורש הבעיה אלא מונע את ביטויה ובכך אף מקצין את פעולתן של הרשימות האנטי-דמוקרטיות. מאידך גיסא, עומד השיקול כי הדמוקרטיה זכאית להגן על עצמה מפני הקמים עליה. זכותה של הדמוקרטיה לשלול את ההשתתפות בהליך הדמוקרטי של רשימות השוללות את הדמוקרטיה עצמה. כדי להוכיח את חיותה אין הדמוקרטיה צריכה לאבד עצמה לדעת. זאת ועוד, מי שאינו מקבל את עקרונות היסוד של הדמוקרטיה ומבקש לשנותם, אינו יכול לבקש להשתתף בדמוקרטיה בשם אותם הכללים".

סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת מבוסס על התפיסה לפיה: "דמוקרטיה רשאית להגן על עצמה מפני כוחות לא דמוקרטיים המבקשים לעשות שימוש בדרכים דמוקרטיות לשם שלילת הדמוקרטיה. זהו הביטוי לרעיון הדמוקרטיה המתגוננת" (רע"א 7504/95 גאנם יאסין נ' רשם המפלגות, נ(2) 045 (1996) (להלן – "פרשת יאסין"); ראו גם א' בנדור "זכות המועמדות בבחירות לכנסת").

12. סעיף 7א לחוק היסוד מבטא את המשוואה החוקתית שנקבעה אצלנו בין החירות שהדמוקרטיה מעניקה לכל ביטוי והפלורליזם בהשקפות ובדעות שעליו היא מבוססת, לבין ההגנה על המשך קיומה כדמוקרטיה. הוא מבטא את אופייה של ישראל כדמוקרטיה מתגוננת (ראו: פרשת יאסין, בעמ' 71). הוא שומר על אופייה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. פרשנותה של משוואה זו היא המונחת בפנינו. פרשנות זו חייבת לשמור על האיזון החוקתי העדין. יש לקיים את הזכות לבחור ולהיבחר – שהיא מאושיות המשטר

הדמוקרטי – המונחת ביסוד קיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית, בלא לפגוע בקיומה כמדינה יהודית, בשלילת הגזענות ובמניעת התמיכה במאבק מזוין נגד המדינה.

13. כדי לקיים איזון עדין זה בין חלקי המשוואה נקבעו על-ידי בית המשפט בכמה פסקי-דין מסקנות פרשניות אשר לאורן יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת. פסיקה זו חלה על כל אחת מהעילות למניעת ההשתתפות בבחירות. ביסוד פסיקה זו מונחת התפיסה כי "מניעת השתתפותה של מפלגה בבחירות היא צעד קיצוני ביותר. הזכות לבחור ולהיבחר היא זכות חוקתית מהמדרגה העליונה ביותר... כמובן, אין זו זכות מוחלטת, וככל זכות אחרת היא ניתנת להגבלה. עם זאת, ההגבלות המוטלות על זכות זו צריכות להיות מינימאליות, ועליהן להגן על אינטרסים חיוניים ביותר" (בג"ץ 5364/94 זאב ולנר נ' יושב-ראש מפלגת העבודה הישראלית, מט(1) 758 (1995)) (להלן: "פרשת ולנר"). על-כן יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, "תוך אימוץ גישה, המביאה בחשבון את המשקל הרב המיוחס בהתאם לתפיסותינו לחירויות היסוד" (הנשיא שמגר בע"ב 1/88 ניימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השתיים-עשרה, פ"ד מב(4) 187 (1988) (להלן: "פרשת ניימן השנייה").

14. הפסיקה קבעה במרוצת השנים שורה של אמות מידה פרשניות אשר נקבעו לעניין הרף הראייתי הנדרש להפעלתו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, והמשקפות מגמה מצמצמת זו.

15. ראשית, על מנת להכריע האם אחת העילות מתקיימות במטרות או במעשים של הרשימה, יש להראות כי המטרה או המעשים הם חלק מהמאפיינים הדומיננטיים של שאיפות הרשימה או המועמד או הפעילות שלהם, וכי לשם קידום הם מבקשים ליטול חלק בבחירות (או: פרשת ניימן השנייה, א"ב 9255/12 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת התשע-עשרה נ' זועבי, [פורסם בנבו] 20.8.2013) (להלן: "פרשת זועבי הראשונה").

16. נקבע, כי הסמכות שהוענקה בסעיף 7א אינה מיועדת לדברים שהם שוליים ואשר השלכתם על המכלול הרעיוני או הביצועי איננה משמעותית ורצינית. הכוונה לתופעות שהן בגדר מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה או המועמד. עניין לנו אפוא במטרות שהן יעד "שליטי" (בלשונו של השופט מ' חשין בדיון בפני ועדת הבחירות לכנסת ה-16, פרוטוקול הדיונים של ועדת הבחירות מיום 31.12.2002, בעמ' 612);

17. שנית, יש להראות כי מטרותיה הדומיננטיות והמרכזיות של הרשימה – ובאותה מידה מעשיו של מועמד לבחירות במסגרת רשימת מועמדים – נלמדות הן מהצהרות מפורשות שיש בהן היגד ישיר והן ממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד-משמעי (פרשת ניימן השנייה, בעמ' 188).

18. שלישית, לא די במטרות בעלות אופי תאורטי. יש להראות כי רשימת המועמדים או המועמד פועלים למען מימוש המטרות ולשם הפיכתן מרעיון להגשמתו. נקבע, כי חייבת להיות "פעילות בשטח", אשר נועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית; הפעילות צריכה לבוא לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה.

19. רביעית, הראיות המבססות את המטרות והמעשים המביאים לידי מניעת השתתפות של רשימת מועמדים או של מועמד בבחירות לכנסת, צריכות להיות "משכנעות, ברורות וחד-משמעיות" (פרשת ניימן השנייה, בעמ' 196).

העילה של שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית:

"רבות הן המדינות הדמוקרטיות. רק אחת מהן היא מדינה יהודית. אכן, טעם קיומה של מדינת ישראל הוא בהיותה מדינה יהודית. אופי זה מרכזי הוא לקיומה, והוא – כדברי השופט מ' חשין בפני ועדת הבחירות המרכזית – "אקסיומה" של המדינה. יש לראות בה "עקרון יסוד של משפטנו ושיטתנו" (פרשת יאסין [8], בעמ' 63). שלילתה של מדינת ישראל כמדינה יהודית מונעת השתתפות רשימת מועמדים או מועמד בבחירות לכנסת. המאפיינים את מהותה של ישראל כמדינה יהודית הם רבים ומגוונים. רק המאפיינים ה"גרעיניים" או "המינימליים" מובאים בחשבון לעניין מניעת ההשתתפות בבחירות. ציינו בפרשת יאסין [8] כי "האיום על האופי היהודי או הדמוקרטי צריך להיות מרכזי ובסיסי... הוא צריך לפגוע בגרעין המאפיין את המדינה כיהודית או דמוקרטית. הוא צריך להשפיע על הדברים שהם במעלה הראשונה בקביעת אופי זה" (פסק הדין בפרשת טיבי).

20. העילה הראשונה שבסעיף 7א(א)(1) לחוק יסוד: הכנסת היא מניעת השתתפות בבחירות של רשימה או מועמד אם יש במטרות או במעשים של הרשימה, או במעשי המועמד לרבות התבטאויותיו, משום שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

21. בפרשת טיבי נקבעו המאפיינים הגרעיניים המינימליים של מדינת ישראל כמדינה יהודית, ונקבע שפגיעה במאפיינים אלה תקים עילת פסילה מתוקף סעיף 7א(א)(1) לחוק יסוד: הכנסת:

"מאפיינים אלה הם בעלי היבט ציוני ומורשתי גם יחד (ראו בג"ץ 6698/95 קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל (להלן – פרשת קעדאן, [10] בעמ' 282). במרכזם עומדת זכותו של כל יהודי לעלות למדינת

ישראל, שהיהודים יהוו בה רוב; עברית היא שפתה הרשמית המרכזית של המדינה, ועיקר חגיגה וסמליה משקפים את תקומתו הלאומית של העם היהודי; מורשת ישראל היא מרכיב מרכזי במורשתה הדתית והתרבותית. רשימת מועמדים או מועמד לא ישתתפו בבחירות אם ביטולם או שלילתם של מאפיינים אלה היא מרכזית ודומיננטית בשאיפותיהם ופעולותיהם, והם פועלים נמרצות להגשמת שאיפות אלה, וניתן להוכיח כל זאת בראיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות".

ובהמשך:

"אם המטרה של היות ישראל "מדינת כל אזרחיה" מכוונת אך להבטחת השוויון בין האזרחים בתוך הבית פנימה תוך הכרה בזכויותיו של המיעוט החי בתוכנו, אין בכך כדי לשלול את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. לעומת זאת אם המטרה של היות ישראל "מדינת כל אזרחיה" מכוונת ליותר מכך, והיא מבקשת לפגוע ברצינות המונח ביסוד הקמת המדינה ובכך לשלול את אופייה של מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי, כי אז יש בכך כדי לפגוע במאפיינים הגרעיניים והמינימליים המאפיינים את מדינת ישראל כמדינה יהודית".

22. בא"ב 1806/19 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 נ' ד"ר עופר כסיף (פורסם בנבו, 18.07.2019) (להלן: "פרשת כסיף"), דן בית המשפט בהצעת חוק יסוד: מדינת כל אזרחיה של מפלגת בל"ד, שביקשו חבריה בכנסת ה-20 להניח על שולחן הכנסת. בסעיף המטרה של הצעת החוק נקבע כי היא נועדה לעגן בחוק יסוד את "עקרון האזרחות השווה לכל אזרח, תוך הכרה בקיומם ובזכויותיהם של שתי קבוצות הלאום, היהודית והערבית, החיות בגבולות המדינה, המוכרים על פי הדין הבינלאומי". בנוסף, בהצעת החוק נוסחו מחדש התנאים לרכישת אזרחות, והוצע כי סמלי המדינה וההמנון ייקבעו בחוק ברוח הצעת חוק היסוד.

23. בסופו של יום, דחתה נשיאות הכנסת את האפשרות להנחת ההצעה על שולחן הכנסת, מהטעם שהצעת החוק שוללת את מדינת ישראל כמדינה יהודית. באשר להצעה להגדיר מחדש את סמלי המדינה וההמנון, קבע יועמ"ש הכנסת כי המדובר בהוראה השוללת את העיקרון לפיו "עיקר סמליה" של המדינה ישקפו את תקומתו הלאומית של העם היהודי.

24. כב' הנשיאה חיות קבעה בפרשת כסיף כי:

"דומה שאין מי שיחלוק על כך שהצעת החוק הנ"ל על מכלול הסעיפים שבה, מבטאת שלילה של המאפיינים הגרעיניים ולו המינימאליים של מדינת ישראל כמדינה יהודית שעליהם עמד

בית משפט זה בעניין טיבי. העובדה כי המהלך שננקט על ידי חברי בל"ד בהקשר זה היה מהלך דמוקרטי – הגשת הצעת חוק – אין בה כדי להוליך למסקנה שונה. אכן, מדובר בפעולה משמעותית מצד חברי הכנסת מטעם בל"ד בכנסת ה-20 בניסיון להוציא מן הכוח אל הפועל – בדרך של הצעת חוק – פרוגרמה פוליטית ותפיסת עולם אשר שוללת את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. דומה כי רע"ם-בל"ד ערה הייתה למשמעות שראיה זו נושאת עמה אך לטענתה אין לייחס לה משקל מכריע בהליך דנו, בין היתר, בהינתן העובדה שמדובר בראיה אחת בלבד (ולכל היותר שתיים אם רואים בעתירה ראיה נפרדת לעניין זה) וכן בהינתן הרקע להגשת הצעת החוק ולכך שהוגשה בתגובה להליכי החקיקה של חוק הלאום.

טיעונים אלה מנסים למעט מן המשקל המשמעותי שנושאות ראיות אלה ומקובלת עלי בעניין זה עמדת היועץ המשפטי לממשלה שאילו רשימת בל"ד לבדה ובה חברי הכנסת שכיחנו בכנסת ה-20 והגישו את הצעת החוק, היו מבקשים עתה להתמודד מחדש בבחירות לכנסת ה-21, היה מקום לבחון בכובד ראש שמא בשל שתי הראיות הללו חוצה מפלגת בל"ד את קו פרשת המים אשר סומן בעניין טיבי והמפריד בין מי שדוגל בעקרון של "מדינת כל אזרחיה" על מנת להשיג שוויון אזרחי ובין מי שמבקש לשלול את המאפיינים הגרעיניים המינימאליים של מדינת ישראל כמדינה יהודית...

25. אלא שלבסוף החליטה כב' הנשיאה שלא לפסול את הרשימה משום ש:

"הרשימה שפסילתה נתבקשה היא רשימה משותפת של רע"ם-בל"ד ומקובלת עלינו עמדת היועץ המשפטי לממשלה כי עובדה זו נושאת משקל בעת שבוחנים את עילות הפסילה. כמו כן יש לזכור כי ככל שהדבר נוגע לנציגי בל"ד ברשימה איש מבין אלה המוצבים במקומות ריאליים אינו נמנה עם החברים שהגישו מטעמה את הצעת החוק. כמו כן, הוצהר על ידי שחאדה בתצהיר שהגיש לוועדת הבחירות כי הוא אישית ובל"ד – על כל המועמדים מטעמה לכנסת – מחויבים לעקרון "מדינת כל אזרחיה" המשתקף במצעה של המפלגה כפי שנבחן ואושר בעניין טיבי, בעניין בל"ד, ובעניין זועבי הראשון והשני (בסעיף 2 לתצהיר). בהינתן כל האמור לעיל, וכן בהינתן אמות המידה המחמירות שהותוו בפסיקה לפסילת רשימה מהתמודדות בבחירות לכנסת, הגענו למסקנה כי

אין מקום לפסול את רשימת רע"ם-בל"ד בעילה של שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית".

העילה של תמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או ארגון טרור נגד מדינת ישראל:

26. באשר לתמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל, ציין הנשיא ברק בפרשת טיבי בקשר לעילה זו כי:

"הדמוקרטיה רשאית למנוע את השתתפותן של רשימות מועמדים אשר נוקטות אלימות או תומכות באלימות כמכשיר לשינוי פני המשטר" (שם, בעמוד 26). לעניין זה הובהר, כי מובן שניתן למנוע את התמודדותם בבחירות של מועמד או רשימה שלוקחים בעצמם חלק במאבק מזוין נגד המדינה, או של רשימה או מועמד התומכים במאבק זה באמצעות תמיכה חומרית, פוליטית או אחרת. כאמור, על מאפיין זה להיות דומיננטי בשאיפותיה של הרשימה או המועמד, והוא נדרש לפעול להגשמתו באופן משמעותי ונשנה".

27. לא למותר לציין את דבריו של כב' השופט רובינשטיין בא"ב 1095/15 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים נ' ח"כ חנין זועבי (פורסם בנבו, 10.12.2015) (להלן: "פרשת זועבי השנייה") על אף שהיה בדעת מיעוט, ולפיהם:

בנידון דידן, לפנינו מספר אמירות פומביות של חברת-הכנסת זועבי, בהן הסתייגה מכינויו של פעולות חמורות על רקע לאומני פעולות טרור, והצביעה על השליטה הישראלית בגדה המערבית (באיו"ש) כגורם שבבסיסן. לדידה של חברת-הכנסת זועבי אין בבחירה שלא להשתמש במינוח טרור כלפי פעולות של פלסטינים, ובעצם ההצבעה על השליטה הישראלית כגורם שבבסיס הפעולות הללו, כדי להוות הצדקה או מתן לגיטימציה לאותן פעולות. לדידי, אין מקום להלום טענות אלה. לעניין המונח "טרור" כתבתי במסגרת פרשת זועבי השנייה כי "כידוע יש בתבל ומלואה ובמשפט הבינלאומי ויכוחים על הגדרת טרור, וכבר אמר מי שאמר, כי לוחם חרות בעבור האחד הוא טרוריסט בעבור השני. אבל היש אדם אנושי ובר דעת שלא יראה בחטיפת נערים והריגתם בדם קר אלא טרור? האם השחרור הלאומי שמייחלת לו ח"כ זועבי בעבור הפלסטינאים צריך לעבור דרך פשע טרור נתעב?"

28. בשנת 2017 אישרה מליאת הכנסת בקריאה שנייה ושלישית את הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 46), של ח"כ עודד פורר וקבוצת חברי כנסת נוספים, ולפיה סעיף 7א קובע כי רשימת מועמדים, וכן מועמד יחיד, לא ישתתפו בבחירות לכנסת "אם יש במטרותיה או

במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לפי העניין, במפורש או במשתמע, כדי לשלול את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, כדי להסית לגזענות או כדי לתמוך במאבק מזוין של מדינת אויב או ארגון טרור נגד מדינת ישראל. הובהר כי "מעשיו של אדם" כוללים גם התבטאויות.

29. בדברי ההסבר נכתב:

"מטרתה של הצעת חוק זו היא להרחיב את האפשרות להוכיח תמיכה במאבק מזוין נגד מדינת ישראל לשם מניעת השתתפות מועמד בבחירות לכנסת. כדי להתמודד עם קשיים ראייתיים, מוצע לקבוע כי בנסיבות של השתתפות בפעילות פלילית נגד מבצע צבאי של צה"ל או של הבעת תמיכה פומבית בפעילות טרוריסטית או בלתי חוקית נגד מדינת ישראל או אזרחיה, בשל היותם אזרחי ישראל, יוטל על המועמד להוכיח שפעילות זו אינה מהווה תמיכה במאבק מזוין נגד מדינת ישראל. כמו כן מוצע להבהיר ולחדד כי העילות למניעת השתתפות של מועמד בבחירות כוללות התבטאויות של המועמד שיש בהן, במפורש או במשתמע, אף אם אינן מצטרפות לפעילות מעשית נוספת, לשלול את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, להסית לגזענות או לתמוך במאבק מזוין של מדינת אויב או ארגון טרור נגד מדינת ישראל".

30. אכן, לאחר התיקון נקבע בפרשת כסיף כי "הרף הראייתי המחמיר אשר הותווה בפסיקה לאורך שנים והנדרש להוכחת התקיימותן של עילות הפסילה בעינו עומד", אך ניתן ללמוד על המעשים גם מהתבטאויות חברי הרשימה או המועמד, ובמקרה שלנו מוצג צבר משמעותי של התבטאויות ומעשים המלמדים כולם כי יש לפסול את המועמדות לכנסת ה-24.

31. כב' הנשיאה בע"ב 5487/19 גיל סגל נ' איתמר בן גביר (פורסם בנבו, 25.08.2019), קבעה כי לא נפסלה מועמדת בבחירות לכנסת ה-22, בין היתר בשל העובדה כי לא התבקשה פסילתה באופן ישיר. אשר על כן, תבהיר בזאת המבקשת, כי מדובר בבקשה לפסילה פרסונלית וכדין.

ג. העובדות

32. המשיבה כפי שעולה אף מעיון קל באתרי האינטרנט הינה מסיתה לטרור ואף תומכת בהסתה לרצח ראש הממשלה – בהיבט אשר אף מסוכן לדמוקרטיה ונועד לחתור לתמיכה בטרור בסמל המדינה, בעוד היא מתמודד בסיעת ראש הממשלה הנרצח יצחק רבין ז"ל, כאשר הציניות בכך, הינה עצומה ומסוכנת לביטחון המדינה.

33. המשיבה, מתנגדת למדינת ישראל ולציונות ואף קראה בעבר להשמיד את מדינת ישראל וקראה לסילוק יהודים מישראל – בשל יהדותם דברים אשר עולים לכדי גזענות מהרף המבחיל ביותר.

34. המשיבה פועלת לשלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. מסיתה לגזענות על רקע לאומני כלפי העם היהודי ותומכת במאבק מזויין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל.

35. להלן הציטוטים אשר נאמרו על ידי המשיבה, ואשר עולים לכדי עילה לפסלות מעומד כמתחייב על פי חוק, וכדלקמן:

i. ב־2008 קראה המשיבה להשמדת מדינת ישראל על ידי השבת העם היהודי אל מדינות אירופה בהם עברו רצח עם עת אמרה: "הייתי משמידה את זכרון יעקב. ... שתחזרו לארצות הברית או לפולניה".

מצ"ב כנספח א'. ראו: <http://gfn.co.il/inner.asp?page=23&item=1033>

ii. ב־2013 כתבה על צפירת יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, דברים אשר הינם כאלה אשר מאפיינים הסתה לרצח ותמיכה בטרור ופגיעה בחיילי צה"ל באומרה את הדברים הבאים: "לא עמדתי בצפירה, הייתי בנהיגה בזמן שכל המדינה כמעט עמדה דום. אני החלטתי להמשיך לנסוע, ואלה היו 2 דקות מופלאות בזמן הצפירה".

Ibtisam Mara'ana

אלי, לא עמדתי בצפירה, הייתי בנהיגה בזמן שכל המדינה כמעט עמדה דום. אני החלטתי להמשיך לנסוע. ואלה היו 2 דקות מופלאות בזמן הצפירה. הכביש היה ריק, אני המשכתי לחשוב על מה שעניין אותי באמת באותו הרגע.

מצ"ב כנספח ב'. ראו: <https://rotter.net/forum/scoops1/681489.shtml>

iii. עוד פרסמה המשיבה את הדברים הבאים:

Ibtisam Mara'ana August 1, 2012 · 🌐

אני לא יהסס להלין, להגן, להסיע, להאכיל, ולאהוב כל מסתננת ומסתנן. אני לא מצייתת לחוקי הפשיזם של רגב, אקוניס וכנסת ישראל. היטלר מפהק בקברו בגללכם.

מצ"ב כנספח ג'. ראו: <https://twitter.com/AmicamBar/status/1356669317903958024nm>

i. עוד פרסמה המשיבה את הדברים הבאים:

מצ"ב כנספח ד'. ראו: https://twitter.com/kann_news/status/1356467427836633088

i. כמו כן, פרסמה המשיבה פוסט תמיכה בטרוריסט וכנגזר בטרור, להלן הפוסט:

Ibtisam Mara'ana

2 November 2020 at 20:14 · 🌐

לא מסוגלת להעלות תמונה של אדם רעב.
עושה טריגר להמון נפשות פצועות.
בתמונה: האסיר מאהר אל אח'רס.

מצ"ב כנספח ה'. ראו: <https://twitter.com/MoranT555/status/1355498115114168322>

.ii בנוסף תוך ביזוי זכרון וחללי צהל וניצלוי השואה, לצד מה שמצטייר כתמיכה בטרור, פרסמה המשיבה את הדברים הבאים:

מצ"ב כנספח ו'. ראו: <https://twitter.com/ShaiCohen13/status/135811946543575040>

.iii עוד פרסמה המשיבה, את הדברים אשר מהם עולה, כי היא רואה בחיילי צהל ובמדינת ישראל כאנס אשר יש להעמיד אותו ואת מיסדי מדינת ישראל לדין על עצם קיומה של מדינת ישראל, בהאי לישנא:

ד. נימוקי הבקשה

36. הנה כי כן, מקריאת האמור לעיל וככלל, עולה תמונה קשה ומדאיגה באשר למטרות המשיבה ולמעשיה כאשר ראוי לציין שהחומר שהוצג הוא חומר מהשנים האחרונות.
37. המבקשת תטען, כי מהחומר האמור הוכח מעבר לכל ספק כי המשיבה שוללת את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, תומכת במאבק מזוין נגד מדינת ישראל ומסיתה לגזענות. המשיבה נותנת הן תמיכה פוליטית והן תמיכה בפועל באמור לעיל.
38. המשיבה מתייחסת למדינת ישראל כמדינת אויב. מבחינתה של המשיבה, הניצחון נגד מדינת ישראל יהיה בסילוק היהודים חזרה אל ארצות אירופה, ותמיכה בשחרורם של פעילי טרור, שהשתתפו בפעילות הטרור נגד המדינה.
39. אין ספק, כי התמיכה במאבק מזוין נגד המדינה היא **דומיננטית למדי בשאיפות של המשיבה ולשם כך היא מתמודדת** לכנסת: קידום ההתנגדות האלימה, ותמיכה בכלל האסירים הפלסטיניים.
40. **המשיבה פועלת להגשמת המטרה של תמיכה בטרור באופן משמעותי, חוזר ונשנה.** אין ספק, כי פעילות המשיבה באה לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה.
41. כן, לא יכולה להיות מחלוקת, כי המדובר ב'מסה קריטית' של ראיות. אין כל ספק, כי המדובר בראיות "משכנעות, ברורות וחד-משמעיות".

ה. סוף דבר

42. סוף דבר: סעיף 7 לחוק היסוד אינו בבחינת סעיף מהמילון אלא חוק שאמורים וחייבים לקיים. אכן, יש להתיר חופש ביטוי, יש להתיר קיומן של דעות המקוממות ואפילו מרגיזות ומגעילות. ואולם, חופש הביטוי איננה מילת קסם הפותחת כל שער! מי שפועל לשלילת המדינה כיהודית ודמוקרטית, מסית לגזענות ותומך במאבק נגד המדינה, אין מקומו בבית המחוקקים של אותה מדינה יהודית.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל יתבקשו חברי הועדה הנכבדה להורות על פסילת המשיבה מהתמודדות בבחירות לכנסת ה-24.

חור אוריאל ניזרי, עו"ד